

l n n e n - o n n a n

Billy Graham:

Manassé

Kinél van a bocsánat?

Élt egy ember, aki még elvetemültebb volt, mint például Sztálin. Ezt az embert Manassénak hívták. Az Ótestamentum ad hírt róla.

Izrael legjobb királyai egyikének, aki sokat tett birodalmáért – reformot hirdetett, s visszavezette a népet Istenhez – Ezékiásnak a fia volt ő. „Abban az időben Ezékiás halálosan megbetegedett. Ézsaiás próféta, Ámóc fia elment hozzá és azt mondta neki: Így szól az Úr: Rendelkezz házadról, mert meghalsz, nem maradsz életben!

Ezékiás pedig arcát a fal felé fordította és így imádkozott: „Ó, Uram, ne feledkezz meg arról, hogy én híven és tisztán szívvel éltem előtted és azt tettem, amit jónak látsz. És Ezékiás keservesen sírt.” (2Kir 20:1)

Akkor így szól az Úr: „Megtoldom napjaidat még tizenöt évvel.” (5 v.) E tizenöt éven belül született fia, Manassé, minden királyok legistentelenebbje.

Manassé tizenkét esztendősen korán lépett trónra. S azonnal elkezdte lerontani mindazt a jót, amit atyái felépítettek. Azt mondja a Biblia, hogy a leggyalázatosabb bálványimádást vezette be, amelyet valaha is gyakoroltak Izraelben. Faragott képeket állított fel Isten templomában, amelyet előtt azután a nép arcra borult.

Nos, ti mit imádtok?

A bálványimádás ott kezdődik, amikor a sorrendben „énünk” kerül Isten elé. Mármost ki-ki vegye szemügyre, hogy ennél vagy annál a lehetőségnél idegen isteneknek hódol-e! Isten pedig minden bűnnél jobban gyűlöli a bálványimádást. Az ótestamentumi törvények értelmében megkövezhették azt az embert, akire az idegen oltárok gyakorlásának vétke rábizonyítható volt.

Különféle módon lehet faragott képeket tisztelni. A sóvárgás is bálványkultusz – mondja a Biblia. Amikor valami után vágyakoztok, az először bűn lesz az életekben, majd pedig bálványimádás. Amikor Pál apostol átment Athén városán, látta az ott folyó pogánykultuszt. A város telve volt istenképekkel. Így mondta tehát a thesszalonikaiaknak: „mert ők maguk beszélnek rólunk, milyen fogadtatásban volt részünk nálatok, és hogy miként tértetek meg a bálványoktól az Istenhez, hogy az élő és igaz Istennek szolgáljatok, és várjátok a mennyből Jézust, az ő Fiát, akit feltámasztott a halottak közül, aki megszabadít minket az eljövendő haragtól.” (1Thessz 1:9)

Övjátok meg magatokat az istentelenség-től – tanítja a Biblia. Az a kis ládika, amit televízióknak nevezünk, a bálványod? Nemde azzal töltöd idődet, és csöndben és titkon „imádod” azt? Többet időzöl előtte, mint az Úr színe előtt imádságban, s az írások tanulmányozásában. Miféle isteneitek vannak?

A második dolog, amelyben Manassé vétkesnek találtatott, az erkölcstelenség volt. Épített oltárt az Aserának és Baálnak. És e bálványok papjai és papnői együtt hivalkodtak a templomban gyalázatos és obszcén orgiákon.

Manapság általában feslett az erkölcs. Ezért mondja a Biblia, hogy „gonosz és parázna nemzetség...” (Mt 12:39), és hogy telhetetlenek bűneikben.

Sok ember tudja, hogy ténylegesen vétkezik, föl is akar hagyni azzal, mégsem tud. Kapcsolatokat tartanak fenn, amelyeknek kívánnak véget vetni, házasságukat megmenteni, de nincs hozzá tehetségük. Rossz gondolatok járnak fejükben, amelyeket szeretnének kivetni onnét, de nem megy.

A Biblia mégis azt mondja: „Az az indulat legyen bennetek, ami a Krisztus Jézusban is megvolt!” (Fil 2:5) Ha szíveteket megnyitjátok öneki, a Szentlélek természetfeletti erővel ruház fel, hogy a dicstelen kapcsolatokat megszakítsátok, s mindent messzire vessek, ami köztetek és Isten között van!

Miféle maszkot viseltek?

Valaha egy írástudó ment Jézushoz, Nikodémus, és teológiai kérdést vetett fel neki. Arra válaszolta Jézus: Nikodémus, újonnan kell születned. Bizonyára szellemi erősség vagy Júdeában, az azonban még nem elég. Hetente többször mész a templomba. Minden javadból adod a tizedet, s jó ember vagy. Ez azonban nem elég. Szükséged van az újjászületésre a Szentlélek által. S őt csak Isten ajándékozhatja neked. Aki szívedet, elmédet, egész életedet átírányítja, a Teremtővel való új viszonyt létesít számodra (Mt 26:14, 16:47–50)

Júdás is, egy a tizenkét tanítvány közül, kegyes ember volt. Ő kezelte a Jézust körülvevő kis vándorsereg erszényét. A többi tanítvány semmiképpen nem gondolta volna róla, hogy ő áruló. Mégis ő árulta el Jézust. Miáltal a legnagyobb árulók egyike az emberiség történelmében. (Mt 26:14–16, 47–50)

Miféle erődítménnyel vesszük körül magunkat? Csalódottan mondta Jézus Izrael népéről: „Ez a nép szájával és ajkaival közelget hozzám, szíve azonban távol van tőlem”. Hányan vannak közöttetek épp ilyenek? Eljártok a gyülekezetbe, szolgáljátok Istent a szátokkal, énekeltek a kórusban az istentiszteleten, és beszéltek hitelményeitekről. Szívetek azonban nem Jézusé.

Megbocsátanátok-e olyan embernek, aki annyi iszonyatos dolgot cselekedett, mint Manassé?

Ti kit szolgáltok?

Manassé nemcsak oltárra emelte a bálványokat, hanem „*Leborult az ég minden serege előtt és tisztelte azokat.*” (2Krn 33:3) Sok ember volt akkortájt csillag-imádó. Gyakorolták az asztrológiát, az okkultizmust s egyebeket. Vallást csináltak mindabból, amit Isten tiltott.

A Biblia azt mondja, hogy az ember természetből fogva hajlik arra, hogy isteneket készítsen magának, hogy azután tédret hajtson előttük. (És 44:15) Tapintható tárgyra van szüksége imádkozásához. Valamit előtérbe kell helyeznie. S amikor az igaz és élő Istent háttérbe szorítjátok, ti magatok is isteneket faragtok. Jézus megmondta: „*Az Isten Lélek, és akik imádják őt, azoknak lélekben és igazságban kell imádniuk*” (Jn 4:24). Ki a te igazságod? Jézus Krisztus az. Ő azt mondta: „*Én vagyok az út, az igazság és az élet: senki sem mehet az Atyához, csakis én általam.*” (Jn 14:6) Ő a teljes igazság megtestesítője. És amikor hozzá jöttök, akkor a világmindenségben fellelhető részigazságok összességének magvához járultok.

Hová menekültök?

Manassé gyilkos is volt és szadista. Azt írja a Biblia: „*Manassé nagyon sok ártatlan vért is ontott, amivel elárasztotta Jeruzsálemet egyik végétől a másikig...*” (2Kir 21:16) Mindez idő alatt Isten hirdette ítéletét. Azt mondja: „*Én olyan veszedelmet hozok Jeruzsálemre és Júdára, hogy megcsendül bele mind a két füle annak, aki csak hallja. Kitérölöm Jeruzsálemet.*” (2Kir 21:12–13)

A hagyomány szerint Manassé kettéfürészeltette Ézsaiást, azután pedig kettős farönk közé kötöztette. Ilyen elvetemült volt a király. Ma is sok ember van, aki éppígy viselkedik. Manasséhoz hasonló a szívünk. Istentől eltávolodva okosak minden lehetséges bűn elkövetésére. Kívülről szemlélve talán nem olyan látványosak azok, mint a királyé. Mégis törtetésünk, mohóságunk, gyűlölségünk és irigységünk nem tesz jobbá minket Manassénál.

Isten figyelmeztette őt. A Biblia azt mondja: „*Tudjátok meg, hogy utolér benneteket vétkeitek büntetése!*” (4Móz 32:23) Valamikor és valahol utolér bennünket minden bűn, amit elkövettünk. Egy napon fizetnünk kell érte. Vagy valaki másnak kell helyettünk fizetnie, s Istennek legyen hála, ez már történik, a keresztnél.

S így, amiképpen Isten Ézsaiás próféta által megjövendölte, megtörtént az. Jött Isten ítélete, elfoglalták Jeruzsálemet. És minden dolgot, amit a nép gyűjtött, ezüstöt és aranyat, Babilonba hurcoltak. Még Manassét sem otthon ítélték el. Rabláncon vitték Babilonba, ahol sötét, nyirkos tömlöcbe vetették. Ott magára maradván bányázásával, emlékezett és elmélkedett. Volt ideje arra, hogy vétkei teteiről gondolkodjon.

Megbocsátanátok neki?

S akkor valami meglepő dolog történt. Manassé mély bűnbánatot gyakorolt és Istenhez imádkozott bocsánatért. Ha ti lettetek volna Isten, mit tettetek volna? Megbocsátotatok volna olyan embernek, aki annyi iszonyatos dolgot művelt, mint Manassé? Hiszen Jeruzsálemben patakzott a vér, hogy a lovak szügyig gázoltak benne. És Ézsaiást a prófétát kettéfürészeltette. Engedte, hogy fiacskáját fölál-

dozzák a bálványok egyikének, és tűzön vigyék át. Nos tehát, ha Isten lettetek volna, képesek lettetek volna a megbocsátásra?

Sohasem fogjuk fölmérni az Isten bocsánatának, nagy kegyelmének és szeretetének mélységét, míg meg nem ragadjuk azt. Isten ténylegesen megbocsátott Manassénak. A király már évekkal azelőtt Istenhez térhetett volna. Nem tette. Sok ember jár el hasonlóképpen. Nem gondolnak vétkeikkel, sem megváltásuk szükségességével mindaddig, míg a szenvedés, a betegség, a gyász, avagy a halál órája el nem közelít. Akkor kezdenek Isten felől kérdezősködni.

Manassé tehát imádkozott: „*Isten, légy irgalmas nekem bűnösnek!*” És ez az Isten olyan nagy kegyelmű, hogy mi azt föl nem foghatjuk. Mózes könyvében ez áll: „*Az Úr kegyelmes és igen irgalmas, megbocsátja gyarlóságunkat és vétkeinket.*”

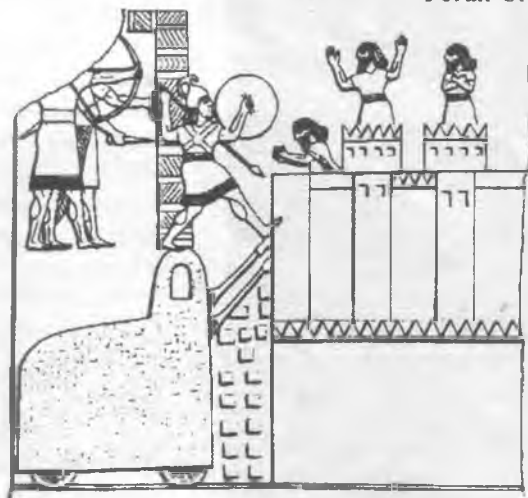
A Krónikák könyvében pedig: „*Hiszen kegyelmes és irgalmas a ti Istenetek, az Úr, nem fordul el tőletek, ha megértetek hozzá*” (2Krn 30:9). Míg a Zsoltárokból: „*Mert te jó vagy, Uram, és megbocsátasz, nagyon szereted mindazokat, akik hozzá kiáltanak.*” (86:5) Ha ti hozzá kiáltotok, megbocsát! Ha bűnbánatot tartotok, megbocsát! Ha Jézushoz járultok, és csakis ott a keresztnél, vére érdemében bíztok, megbocsát!

Mi is szoktuk mondogatni: Ő persze, megbocsátok neked. Amikor azonban Isten bocsát meg, színe előtt állítjátok, hogy többé nem vétkeztek. A Biblia azt mondja erről, hogy ő többé meg nem emlékezik vétkeitekről (Zsid 10:17). Kitérli mindazt, amit rólatok „az élet könyvébe” rött.

Isten nemcsak megbocsátott Manassénak, hanem visszahelyezte őt a jeruzsálemi trónra újolag. Felfogható ez számotokra? Manassé minden e világi meglévőségét visszakapta. S nyert még új szívet és új ítélőképességet. Azt mondja a Biblia: „*Így tudta meg Manassé, hogy az Úr az Isten.*” (2Krn 33:13) Elvetette magától az idegen isteneket, bálványokat. Újraépítette az Úr oltárát. Azon áldozott hálaadással és magasztalással. S meghirdette a népnek, hogy az Úrnak, Izrael Istenének szolgáljanak. Ha Isten mindezt megtehetette Manasséval, megteheti veletek is. Kegyelemmel, szeretettel és bocsánattal telten tekint reátok. Bízzatok szívetekben az ő Fiában, Jézus Krisztusban! Megbocsát nektek is.

Entscheidung 2001/3

Ford.: U. E.

Asszír faltörő ostromgép (Handbuch zur Bibel)